

374
12358
8
1648 8

TIBERII
PRINCIPATUS
CONFIRMANDI
ARCANA.

Ex. 2. libr. Annal. Tacit. juncto Svetonio
desumpta.

&

Præside Viro juuene Clariss. Dn.

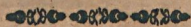
M. CONRADO NEUVENFELDIO,
PHILOSOPHIÆ FACULTATIS, (QVÆ
AD ALBIM EST) ADJUNCTO
DIGNISSIMO.

à

LUCA DE LINDA, N.P.A.&R.

placido examini, concivium subjecta.

Ann. 1648. die XXI. August.



WITTEBERGÆ,

Ex Officinâ typographica JOHANNIS HAKEN.



De Linda

Tiberii Principatus confirmandi Arcana

TIBERI
PRINCIPATUS
CONFIRMANDI

ARCANIA

Magister Johannes Baptista

de

Magister Johannes Baptista

M. CONRADO NAVENTRILIO
PHILOSOPHIE FACULTATIS (QUE
AD ALIUM EST) ADIUNCTO
DISCERNENDO

LUCA DE LINDA, M. P. A. R. A.

Magister Johannes Baptista

Magister Johannes Baptista

Magister Johannes Baptista

Magister Johannes Baptista

In Officina typographica JOHANNIS HAHN



J. N. D. N. J. C.

Textus:

Tiberium Neronem, maturum annis, spectatum bello, sed vetere atque insitâ Claudiae familiae superbiâ; multaq; in dicia savitiâ, quanquam premantur erumpere.

Ubi Augustus provecâ jam senectute ægro fatigaretur corpore, Romæ pars multo maxima imminentes dominos variis differebant rumoribus. Agrippam Augusti Nepotem, sponte quidem suâ ingenio satis ferocem esse, (quæ mens est Böcleri diss. alijs,) & ad asperiora promptum, sed ignominia exilij, de autoritate dejectum magisque effera- tum: Quapropter timenda sub Tyranno misera vita. Quid quod, tantæ moli imparem esse, ætatis, & experientiae habilioris usu carentem. Tiberium quidem aptiorem Imperio fore, & ætate justâ & experientia ferum satis conspicuum, (natus n. annos 56. *Sueton. Aug. 65. Dion. 57.* cum Imperio potiretur) Imperioq; militari præfectum, magna sui experimenta exhibuisse, verum veteris Claudiae familiae, assertoris indefessæ patriciæ dignitatis (quâ paterno & materno genere demissus erat) superbiâ in animo fixisse. Adhæc crudelem esse, à primisque cunabulis in domo regnatricis educatum, Rhodi specie secessus, nihil aliud quàm iram meditatum. Accedere matrem muliebri impotentia, &c. Tot inter votorum certamina Augusto adhuc superstite, successores Imperij in ore hominum erant, ubi autè Augustus esse desit, Tiberius matris Liviæ arte, summam occupat rei Romanæ. De quo noster porro:

Utcunq; se ea res habuit, vix dum ingressus Illyricum Tiberius, properis matris litteris accitur. Neq; satis comperitum est, spirantem adhuc Augustum apud Urbem Notam, an exanimem repererit, acribus namque custodiis domum & vias sepserat Liviâ.

A 2

Ex

Ex mandato Augusti Tiberius in Illyricum concesserat, & ab ipso Augusto comitatus est in Beneventum usq; jam nimum, virum maturitate descedente. Nolæ itaq; ex ægra valetudine decubuit, ubi Livia litteras quâ poterat celeritate ad Tiberium mittit, citissimeq; revocat. Tiberius expectato maturius se recipit, utrum a. vivum invenerit Augustum, in ambiguo noster ponit. Alijs pro affirmativa stantibus. Probabile autem non videtur, non dum denatum fuisse Augustum, Ex tribus potissimum elici potest potius contrarium. 1. Quod acribus vigilijs domum & vias seperat Livia, 2. quod Lælius undiq; nuntij, quasi valetudo in melius iret in publicum dabant 3. quod tamdiu in occulto cuncta servaret, donec circumspectis omnibus quæ ad securitatem successionis pertinerent, & Augusti vitæ finis, principium indubitati Principatus Tiberio esset. Q. hic quare se Livia in occultanda Augusti morte tam enixè occupavit, cum neminem lateret Tiberium in spem successionis jam dudum lectum fuisse, cui ratione ætatis nemo quoque præferri poterat. R. cum nostro alibi: nimirum, Tiberium sollicitum fuisse, ne Germanicus, in cujus manibus tot Legiones, immensâ sociorum auxilia, mirus apud populum favor (tria certe magni momenti obstacula) haberet Imperiû quâ expectare mallet. Hoc quoq; addactû est Tiberio ut litteras tanquã adepto principatu ad exercitum daret, ut quasi publica auctoritate in Cæsarem Lectus, reliquis spem potiundi Imperij amputaret.

*Sveton.
Aug. 98.
Tiber. 21.
Dion. 56.*

1.
*Arcanum
absoluti
Principatû
capessendi
firmandi,
celata
mors
principis.
Tacit. 12.
Ann.
Just. 30. 2.*

Ad hoc negotium, aptissimas plerumque fuisse fœminas, scientius ex auctoribus patet. Ita Agrippina in morte Claudij omnes aditus fertur custodijs clausisse, crebroq; in vulgus vulgasse, ire in melius valetudinem principis, quo miles bona in spe ageret. Hic quoque Livia benè suo defuncta officio Tanaquilii extincto Tarquinio prisco nihil concedens. Ita in exitu Ptolomæi se quoque in his curis fœminæ occuparunt. Finem ipse aut. indicat. Donec providerentur quæ tempus monebat & infra clarior, dum res firmando successoris Imperio componantur. Memorabile quoq; hic occurrit exêplû Merobaudis, qui ne, Gallici milites in seditione prolaberetur, pressâ Principis mortè Sebastianû militari favore

favore conspicuū, & eo maximè tunc cavēdū, longius amādavit, o-
eyus v. Valētinianū Valentiniani filiū, in lecticā colloans ad castra
deduxit, elapsis 6. post obitū dieb. fufus res patet apud reliquos,
ut Gratian. Annal. Hungar. Ubbon. & alibi. Hic operæ pretium
erit notasse famam, & auditiones de morte principum supra fidem
celerrimas, quæ interdum mortem illorum antecesserunt, ut ex
multis pauca seligamus. Antequam magnus Tyrannus ultima in
Gallia vidisset, Romæ in maximo circo populus, quasi quodā perci-
tus furore, incondito clamore verba edidit hæc *Sylvanus devictus est.*

Hispaniarū Regis mors in Gallia nunciata prius, quam inse-
cuta, Elizabetha quoq; Angliæ quo die ex morbo decubuit, eo ac-
quievisse, in Galliā dicta est. Ipse Gedani ex Clarissimis viris a-
liquoties audi vi Gustavū Regem Suecorum, famā mortis, ante obi-
tum, apud multos innotuisse. Adeo hīc verè princeps poetarū ceci-
nit.

Fama malum quo non aliud velocius ullum,
Mobilitate, viget, viresque acquirit eundo
Parva metu primo, mox sese attollit in auras
Ingrediturque solo & caput in nubila condit.

Primum facinus novi principatus fuit Postumi Agrip-
pæ cædes, quem ignarum inermemque, quamvis firmato
animo Cæturio agrè confecit. Nihil de eare Tiberius apud
senatum differuit, &c.

Verissimè noster alibi dixit: Nemo unquam Imperium flagi-
tio quæsitum, bonis artibus exercuit. Tiberius hic suo nobis lu-
cet exemplo, qui artibus & technis matris adeptum imperium à
flagitio inchoat, Agrippam, veram Augusti sanguinem contra-
grati animi officia necando. Minister quidem sceleris non idem
est Svetonio, ille vult Tribunum militum custodem, noster verò
Centurionem; verum conciliari possunt istæ opiniones ex ipso
Tacito, qui initio Agrippam à Centurione confectum, postea ad
Tribunum codicillos cædis missos dicit; Erudite igitur concludit
Cl. Boclerus nimirum ad Tribunum missa mandata cædis, sed à
centurione ipsi Tribuni perfectam cædem. Mandatum autem

Δ ;

No-

Ammiar.

Maral.

Anna

Marcelle-

xo hist. a.

C. 1598.

lib. 4. Æ-

neid.

4. Æneid.

Dion. 57. Nota necis datum igitur centurio inermem licet Agrippam tamen subacto corporis robore pollentem ferocemque morte adfcit. Egregio autem hic utitur artificio, in occultando & à se tollendo flagitio Tiberius. Primò enim nihil apud senatum de ea re refert, ne vel excusando, vel referendo, se apud audientes suspectum facinoris reddat. Qui tacet ignorat. 2. In vulgus spargit. (Clariff. Boel, interprete) centurionem ab Augusto in mandatis accepisse uti neci daret Agrippam nihil itaque sibi cum cæde negotij. Hic notandum de codicillis, Svetonium in lib. 2. eos in dubium vocare, Augustusne moriens scripserit quo materiam tumultus post obitum suum tolleret, an nomine Augusti Livia, ignaro Tiberio vel conscio, dictarit. 3. Excusat mandata, ubi nunciat Centurio peractum, quod mandasset. Quid refert illi, te perfecisse, à quo tibi nihil imperatum: intrivisti, exede. Demum tacita quadam misericordia defuncti tangitur, dum judicij sceleris autorem postulat nim. reddendam ipsi apud senatum facti rationem. Sic alios nostris oneramus delictis.

Arcanum
Principatus, Cædes eorum, qui spem Imperij vel meritis habet. Livius.

Hoc flagitiosum dominationis arcanum præter Agrippam etiam Silanus expertus est, cujus exemplum adducit noster 13. A. Hic secum ut ut contento, & nihil molienti, tamen quoniam dignus Imperio videbatur, nec inferior Nobilitate, ultro vita erepta est Pari verborum gravitate id expressit superiorum autor. Prima, inquit, novo Principatu (Neron. sc.) mors junij Silani proconsulis Asiæ ignaro Neronæ per dolum Agrippinæ paratur. In hac arte excellit Lucius Tarquinius, ex præcepto patris primores Galliarum conficiens, alios criminando apud populum, alios suâ invidia morti maturos, palam multos, clame eos, ex quorum interitu speciosa criminatio timenda erat. Nec ignarus ejus fuit Alexander Pontif. 6. sub cujus numero semper perdita Roma fuit, cõcludens in concilio scelesto ab immanitate dicto, ut omnes Reguli, qui Imperium ejus agnoscerent, ad unum omnes necarentur. Idem suis purpuratis vinum veneno infectum ad montem Vaticanum, bibeadam exhibuit, sed ministri, incuria ipse consultor malus, cum ijs ex malo perijt consilio. Legere quoque est ap. Bodinum Imperatores Græcorum & Turcarum supplicij ac cadibus Regum læpif.

Lib. 2. c. 5.
sub fin.

ſapiffimè maculaſſe, ut ſublatis è medio ſpe dominatus gauderētibus, tutius faciliuſque occupare poſſent Imperia. Notatu etiam dignum Philip. Comin. memoria reliquit in Anglia annis non amplius XXXVI. 80. Regiæ Gentis Principes mutuis cladibus ſibi excidium fœdè peperiffe, Reges pariter Caſtiliæ, ejuſdem flagitij reos fuiſſe. Supra Bodin. in citat. refert. Regem dictæ gentis ſex fratres crudeli parricidio ſuſtuliffe. Moveat hic aliquis: Si igitur tantum Imperantibus imminet periculum ab ijs, qui ſimul conſequendi Principatus ſpem & jus habent, & hac arte Tiberianâ uti nefas eſt, qua igitur ratione tutum fixumque Imperanti ſtabit Imperium? R. Alia eaq; tutiora, capi poſſe remedia, ut documento erunt exempla. Scilicet curâ impenſiori in illos animadvertendum eſt, omniſque ipſis anſa præſcindenda, tranquillatas res turbandi. Laudabilis hoc nomine Seleucus Rex Aſiæ venit. Qui capum Demetrium Poliorcetem, belli gloria inclutum, nec liberum abire, nec occidi paſſus eſt, alterum Impietatis erga ſocerum, alterum imprudentiæ autumans. Hugo Caperus Carolum, in Urbe Laoduni, poſt obſidionem diutina. Pontificis Laodunenſis, perfidia captum, in Aureliorum arce tenuit, ne principatus à proximi parricidio principium ſumeret. Paulo crudelius Henricus primus Anglorum ſe hic exhibuit Robertum fratrem vinculum, & annis ſuperiorem, oculis erutis æternis mancipans carceribus. Nec non Chriſtiernus Friderici Daniæ Regis pater, dum cum quem Regno exuerat, poſſimilio autem redeuntem in carcere Calemburgi concludens, qui, ubi XXV. annos expleverat, vitali liberatus eſt carcere. Non multum ab hoc recedit Johannes Suecorum, fratrem Henricum à populo rejeſtum, ne ſe quoque in publicum daret detrimentum, juſtis manſionibus malis, cuſtodivit. Elizabetha Anglorum, Mariam Scotorum Reginam, cui jure deberi univerſum totius Inſulæ Principatum Scoti volunt diuturna cuſtodia legitur ſervat. Hic non obſtat illud Ptolomæi poſthumi Egyptiorum, cum Pompejum poſt pugnam Phariſalicam necaſſet: mortui non mordeant. Securitas enim non flagitio ſed prudentia quærenda eſt.

Nam

Nam Tiberius cuncta per Consules incipiebat, tanquam veteri Republica.

Duplicem hujus loci sensum notat. Cl. Bocler. Primus est, & hujus loci maxime proprius, Tiberium infirmo sibi Imperio simulacra pristinae libertatis populo Romano prabuisse, cuncta per Consules incipiendo, ne illorum auctoritati quicquid de- cederet. Alter: Consules Senatum Romanum Tiberio adula- tores fuisse, dum quicquid vellet; in id omnes consentirent. Po- tius a prior verborum sensus tenendus qui schemata illa libertatis Tiberiana declarat, quod etiam altius indigitat noster verbo inci- piendi.

Arcanum in conver- tendo ve- tere Rerū. pub. statu et novo firmando vetera si- mulacra exhibere. Just. lib. 9. lib. 15.

Illam in Tiberio artem Sveron. lib. 30. eleganter notavit. Quin etiam speciem libertatis quandam induxit, conservatis Se- natui ac Magistratibus, & Majestate pristina & potestate. Ita post expulsos Romā Reges, quoniam sacra quaedam ab ipsis originem suam traxere, sicuti in hoc, Tiberium Romani, sacri ficulum Regem instituerunt. Simile fecit Augustus eadem Magistratum voca- bula relinquens, LL. autem & ipsa Senatus munia occupavit. Iusque deq; titulorum habita ratione, contentus vulgari Principis appellatione. Similiter Romani Latinis sub foederis nomine im- perarunt Philippus Rex Maced. redacta in suam potestatem Grae- cia, non Regem se Graeciae, sed ducem appellari iussit. Alexan- dro ex vivis sublato Macedoniae Principes nomen non prius as- sumserant Regum, quam extincta tota stirpe Alexandri. Gro- ningani simili praetextu magnam quondam Frisiae partē Imperio suo subjecerunt Carolus Martellus cum Francia Regnum in pos- sessionem accepisset, Regios averfatus est titulos solā principis No- bilitatis appellatione contentus qua arte filio servavit Regnum. Carolus V. Florentiae Reipub. formā immutatā, specioso liberta- tis nomine relicto, eandem unius adjecit Imperio. Similem in mo- dum julianus Medices, ut habet Jovius in vita Leonis X. ex tanto temporum locorumque intervallo reductus in Rempub. florenti- nam, domini & magnifici nomen repudiavit, nec quidem Medi- caeas intravit aedes, seque Civem omnium aequalem professus est.

Præ-

Præstat itaque hic Imperialis potestas secunda, quam nomen Imperatoris periculum expositum teste Dionys. Recte reprehendit Curt. lib. 4. Alex. M. Jovis filium se appellari mandantem mittenda ergo

Verba chartis odiosa superbis

Verba Edicti fuere pauca, & sensu permodesto neque à corpore &c.

Hæc brevitate atq; modestia suspicionem omnem flagitiosæ potestatis declinare vult Tiberius, dū & alibi in convocando Senatu novos respuit titulos, ubi noster ita de eo. Quippe ne illud editum quidem, sive scriptum, quo Senatores in curiam vocabat aliquo potestatis principalis titulo proposuit. Hic varia criticorum de verborum sensu est opinio. An verba intelligenda sint de corpore Reipub, an corpore Augusti defuncti, verum hanc controversiam nostram non facimus, remittendo Studiosam juventutem ad ipsorum autorum certantes rationes invicem. Egregie dixit Plinius in paneg. Videat Princeps ne LL. fundata Civitas *Novissima* LL. levitatur: hoc monitū si unquam alibi, in novo certe principatu sua vi nondum satis nixo obtinet. Nam obtinet illud, *Corne- Principa-* lij 10. Ann. Corruptissima Respubl. plurimæ. LL. Magnum certe *eg. editio-* ex illis periculum infirmæ dominationi instare solet. Sibi itaque *rum pau-* hac in parte prospicit Tib. prudenter præcavendo ne Principium *citas cum* principatus multitudinem laboret LL. Non erimus jam prolixi in *sensu mo-* evolutione exemplorum, cū ubiq; satis superq; pateant potius *desto.* tam pertexemus inceptam.

Litteras ad exercitum tanquam adepti principatu missit, nunquam cunctabundus, nisi cum in Senatu loqueretur.

Nolâ, illas missas esse Dion. 57. affirmat. Creatum se ex omnibus mortalibus, placuisseque, qui Deorum vice fungeretur interris. Non fore jam in ambiguo rem Romanam, adesse, cuius fide stabit. Non artibus & technis muliebribus, sed fato dari Principatus, frustra que tentari facinus vel potiundi spe, vel amittendi metu. Non apponit autem Imperatoris nomen, ex sibi *inna-*

innatis dubiæ mentis latebris. Specialius 3. à nostro subnectuntur
causæ, cur quasi adepto Dominio litteras miserit, nec dum apposito
nomine Imperat. Imo, quod Germanico tot Legiones essent, 2.
Immensa sociorum auxilia. 3. minus apud populum favor. Rati-
ones quare misit, duæ potissimum. 1. Ut electus potius à Repub,
videretur, quàm per uxorium ambitum 2. ut explorare posset, ex-
ercitus & reliquorum erga se animos.

*Arcanum
Princip.
nihil eorū
omittere
quæ perti-
nent ad
occupan-
dam ma-
turè sum-
mam po-
testatem
maximè,
ubi multa
emergunt
pericula.
Germani-
cus.*

57.

2. Ann. 26.

Hoc valdè Tiberium observasse, superius monuimus, non
ignarum, quantis involveretur, periculis, Præsto n. erat sedicio
Clementis, Libonis exercituum furores, recusantium novum
Principem summam verò Imperij Germanico obrudentium, ut
notat Suet. Tiber. 25. Hoc itaque commotus valde Tiberius fuit,
& licet probatæ fidei & pietatis erga Principem satis amplum aliis
esset exemplum, non excidit tamen suspicione apud Tiberium, ex
suo ingenio alios judicantem. Nam quia Tiberio in more erat
positum alia dicere, & alia facere, & Germanicum ejusdem fati-
næ judicabat Dion. teste. Cum cura notavit Sueton. dist. loco
ejus technas quibus sensim ac sine sensu sibi quasi aliud agendo fir-
mavit dominiū. Inter alia fuit simulata valetudo, uti æquiore a-
nimo Germanicus celerem successionem vel societatem Imperij
operiri posset. Multis quoq; Germanici Uxorem litteris salu-
tavit, simulatæ benevolentia testibus, ut solum, mariti impe-
randi cupiditatem, in suspensio haberet. Inde tempore subse-
quente cum variè se res darent augeturque Germanici bellica
gloria, Tiberius vero stabilem firmumq; in Imperio pedem locas-
set, ut solus quæ haberet possideret, novis insidiis locum aperit,
novæ gloriæ, novæque & inclutæ famæ, virum subtrahendo & ad
pristina flagitia animum revocando, donec eo ventum esset, ut, à
quibus maximè timendum erat, illis necessitas timere suaderet.

Sed defuncto Augusto, signum prætorijs cohortibus, ut
Imperator dederat, excubiæ arma cætera aula. &c.

Augusto defuncto, prætorijs cohortibus signum sive tesseram,
uti more militiæ receptum erat dedit: præter hæc verò, excubias
quoque Principis ut & stationem militum, armataque satellitia;
Præprimis autem non neglexit usum militaris custodiæ ab Augu-
sto in custo-

sto in custodiam propriam institutæ sine hac nec forum salutabat,
nec in curiam conscendebat.

Hæc & similia, nihil aliud præferunt notant Clap. 6. 16. quam
simulacrum Imperii. Unde illud Germanici: primane, an vice-
sima Legiones, illa signis à Tiberio acceptis, tu tot præliorum so-
cia tot præmijs aucta. Accedit exemplum Q. Fabij, cui missio
ad Carthaginienses Legato, cum duæ tessere positæ essent una pa-
cis, altera belli, relictum quæ arbitrio ejus utrum vellet deferre, u-
tramq; sustulit, agens Carthaginienses petere utram mallent acci-
pere. Erat autem tessera tabella, in qua Imperator symbolum
scribebat

Dat tessera signum

Excubijs positæq; vices.

Addebat Messala Valerius revocandum per annos sacra-
mentum in nomen, Tiberij.

Falsi sunt illi, qui putant, jurare in verba alterius gladiato-
rum & lanistarum esse mutuam obligationem, & hic Tacitum ad
infimum genus servitutiis respicere. Potius vero notatur hic lo-
ci juramentum novis Principibus præstitum, ad quod exhibendâ
Tiberio, spontaneam Consulium, Patrum & cæterorum fuisse,
promptitudinem, qui non ire sed ruere in servitutis jugum ama-
bant. Atque hos præcedentes sequuti sunt reliqui quibus liber-
tas fuit inæstimabilis. Primo enim Prætoriarum cohortium Præ-
fectus Strato Sejus se sacramento obstrinxit, tum Annonæ Præ-
fectus Cælius Turcunius, hos sequuti Senatores & milites cum præto-
riani, tum Urbani. Pro arte sua hic agit Tiberius, juramentum
in præsentia sua sibi præstari, non permittens, sed, ut dicit Tacit., a-
pud Consules. (omnes apud Consules juravere) scilicet, ultrò ca-
vere volebat, ne apud se deposito juramento, jam sibi Imperium
cessisse palam fieret, è multis difficultatibus laborans, quæ supe-
rius tactæ sunt.

In hoc decus Majestatis, & fides securitatis suum cardina-
lem obtinent locum, ut optimo jure dici queat cum Herodian.
σημῶν μυστηρίων, Romani Imperij mysterium. Hoc autem
quale sit brevibus constabit.

Primo quidem in defuncti Principis
B 2

*Arcanum
firmati
Principa-
tus signa-
dare mili-
tibz aghi-
las corri-
pere, Et a-
lio trans-
ferre.*

*Juramen-
tum inter
arcana
Novi
Principa-
cipatus.
acta
lib. 8.*

acta jurabant, ortumque à triumviris habet illa sollemnitas, qui à
Ca Julij Caesaris juramento approbarunt; postea in verba nomen-
que Principis; quæ tamen formula loquendi notante Cl. Boetio
nullius fuit differentia tempore Augusti & Tiberij Postremum
sociata est hujus sacramenti Religio modo sequenti: omnes se jura-
menti fide damnabant, se acta Principum, & quæ fecissent, & quæ
in actum deducturi essent, fixa rataque habituros, præprimis
Julij & Augusti iteratis eorum nominibus, & hoc non sine ratione,
cum his quilibet originem Monarchici status deberet. Hoc erat
in acta jure. Contenta autem juramenti erant: se in fide
obsequioque Principum æternum perduratos salutemque ejus-
dem propria vi impigre æternum defensuros. In hæc promissa te-
stem vocabant DEUM, vindicem non servaturis fidem, remunerato-
rem, Religionem sanctè habituris. Notari autem præprimis
debet, non tantum in principio adepti Imperij, sed etiam in me-
dio hunc valuisse, morem juramenti, imò quotannis ne cum ijs
qui vitæ decesserant, & Religio sanctè obsequii pariter decessisse
videretur, ut apud antiquitatum scriptores fufius videre est præse-
tim Petrum Fabri in comment. Semest. de Magistratu Rom. De
formulis execrationum non tractabimus impræsentiarum, notasse
tantum sufficet, non easdem semper usu obtinuisse formulas,
sed altioribus temporibus, varie augmenta sumfisse. Atque hoc
illud est mysterium quod monarchijs Romanis, fixum & immuta-
bile fundavit fundamentum, cū subditorum indissolubili fide.

Verfæ inde ad Tiberium preces, & ille differebat de
Magnitudine Imperij sua modestia, solam divi Augusti
mentem tantæ molis capacem, se in partem curarum ab
illo vocatam, experiundo didicisse, quam arduum, quam-
que subjectum fortunæ, regendi cuncta, onus.

Apprimè Accismus Tiberij hic notandus occurrit, dum id,
quod ante ardentissimis expetiverat votis, recusat vehementius.
Causas si quis postulat, nimirum saluter Tacitum, in supra me-
moratis. Prima fuit securitatis studium altera autoritatis cura. 3.
Tyrannidis calliditatem spectat, 4. Ingenium Tiberij omnia dif-
simu-

simulans, suaque consilia technis involvens. 5. Promptitudo offerentium, ut quo magis ex modestia oblatum excuset, eo magis ad offerendum invitet. Si ubi alias, in hoc ultimo vestigia Augusti Tiberius legit. Ille cum dissimulasset Imperium, fecit ut Romani magis magisque accederentur ad confirmandum ipsi Principatum. Chamæleontis nostri variam mutationem egregie sub oculos ponit inter alios Sueton. lib. 24. Principatum quamvis neque occupare confectim, neque agere dubitasset, & statione militum, hoc est, vi & specie dominationis assumtâ, diu tamen recusavit impudentissimo animo, nunc adhortantes amicos increpans, ut ignaros, quanta bellua esset Imperium, nunc precantem Senatam, & procumbentem sibi ad genua ambiguis responsis & callida cunctatione suspendens, &c. Q. quare tam sollicitis simulationibus se involvit Tiberius, tamque lente approbat occupandum, quod summa cum celeritate paravit? Privato hoc ejus consilio, tribuunt Cl. Virorum sententia, quibusdam etiam ad hæc conscientiam postulantis. Ex consilio ejus fuit, fore ut hac ratione suo Principatu firmum acquirat robur, si reluctanti obrudatur Imperium, Hoc pedisse quo effectu: Romanis deinde omnem ereptum iri occasionem palam vel tacite, de illius administratione cõquerendi, nec Principem ulla ratione obstringi posse, ad præstanda postulata. Naturæ ejus merito quoque pars tribui debet; nam cum in ambiguum incidisset sententiam, animique hæreret, nunquam se cito expedire potuit, in semel firmando proposito, verum circa prærupta hærens, sibi ipsi diffidens maleque conscius, tristes & infastos timebat actionum suarum eventus, calculo suo id ipsum approbante Suetonio. Nam ut Imperium adiret, & patris patriæ appellationem susciperet, neve in verba sua quis juraret obstinatissimè recusavit, ne mox majore de decore impar tantis honoribus haberetur.

Non abluerebat hac in parte ab ingenio Tiberij Licinius Sextiusque de quo Liv. lib. 6. Licinius Sextiusque cum Tribunorum plebis creandorum indicta comitia essent, ita se gessere, ut negando omnia, sibi velle continuari honorem, accenderent ad id, quod dissimulando petebant plebem. Ille *duxit* Ottoni quoque

A ;

*Mysteriū
Principatus firmā
di Imperium
um instā
Im
tius oblatū*

simulando recusare, & quasi obtrusum inuitè scipere. Imperatori placuit, qui quasi raptus de publico & suscipere Imperium vi coactus, gesturusque communi omnium arbitrio palatii petijt. Bene Arbitrator:
Nolo quod cupio statim tenere
Nec victoria mihi placet parata.

Impeditæ autem difficultatis accisum illum esse, si erumpit & palam sit ex Blæsi exemplo à nostro notato liquet. Nam cum legeretur Proconsul Africae, respondit specie recusantis, sed neq; eodem consensu. Melius in hac arte doctus fuit Tiberius, qui etiam in rebus quas non occuleret, seu natura seu assuetudine suspensa semper & obscura verba proferebat, tunc vero nitenti ut sensus penitus abderet, in incertum & ambiguum magis implicabatur. Igitur ex hoc ipse semper intricato verborum sensu factum, ut SCra in decimum usque diem, an forte se explicaret, Tiberius, suspenderentur, sed nec Senatui libertas ad penitendum erat, neque Tiberius interiectu temporis mitigabatur. Hoc autem naturæ vitium fuit. Dione teste, ipsius mores prolixius recensente. Illum scilicet verbis usum à mente & intentione sua alienissimis, negasse quod voluisset, interdum quæ nollet, anxie desiderasse, ubi non indignaretur, iram simulasse &c.

Arcan. P. ambiguis & obscuris respondere verbis, ad illa que aliorum eodem modo spectant.

Hoc Tiberiano quid in aulis frequentius? non raro equidem accidit, ut Legatis exterorum cereæ & in omnem partem flexibiles exhibeantur responsiones; unde cum ex dubio orto, ad suorum verborum interpretes, iterum deveniunt, Heliotropiū imitantur, quod solè, quaqua versus se flectit, sequitur. Non a in totū hic in volucria verborū cū Lipsio ad 1. pol. 10. damnatū, cuius verba hæc: Sed et si interdum, ambigua a. involuta haud damnem, quia his opus, inter exploratores & callidos, qui saepe legationis aut alia specie accedunt. At vero gravis illa verborum structura quæ modum tenet inter diffusum illum sermonis fluxum, & acerbæ cervicis involucria, decet maximè quemlibet. Hac ratione laudandus est Alex. ap. Curt. 7. 9. Qui ad prolixā Legatorum orationem ita resp. se fortunā & consilij suorum usurum, nam & fortunam cui fidat, & consilium suadentium, ne quid temere aut audacter faciat sequuturum. Inter æmulo; quoque & mutuo sibi imminentes, sed non scien-

scienter, fraudis hoc commentum locum habere pariter solet. Exemplum habemus in Tacit. 3. Hist. c. 52. Muciani & reliquorum Quem ille tam celeri victoria, ducum reliquorum anxius, ne praesens Urbepotiretur, expertem se bellicae gloriae ratus, ad principum Varum litteras dat, instandum coeptis, at rursus cunctationis utilitates edisserens, atq; ita compositus ut ex eventu rerum adversa abnueret & prospera agnosceret.

Ille moderandos foeminarum honores dictitans, eadem quae se temperantia usurum in his quae sibi tribuerentur.

Adulatores in Aula Tiberij, non tantum ipsum varijs submissi obsequij honoribus, sed etiam Liviam matrem ejus prosequuti sunt & certantes inventione eximiorum titularum alij illam parentem, alij matrem Patriae salutabant. Horum. *Suet. Lib. 50.* autem impatiens Tiberius, timens ne sibi aequaretur, fuit, quod detrimentosum Imperatoriae auctoritati futurum arbitratus. Eleganti gravitate id ipsum explicat Tacitus, quantaque in dignatio Tiberio fuerit, verbo, muliebri, satis denotat. Ceterum anxius invidia, & muliebri fastigium in diminutionem sui accipiens. Magis autem res ipsa illam exprimit, dum ipsi nec licetorem quidem decerni passus est, neque adoptionis aram. Aram (ut Criticos in medio linguamus) cum Lipsio interpretatur adoptionem Liviae in familiam juliam nomenque Augustae, quod volebant Patres Romani. Frequentati moris exemplum legitur apud nostrum 3. Annal. 118. 3. 27. Huic adulationi occasionem dedit testamentum D. Augusti publice lectum cum de ejus ageretur supremis.

Impotentia muliebris & πολυπραγμοσύνη pro ratione maxime stant, quemadmodum in Agrippina Neronis matre videre est, quae publice in una cum filio suggestu considere, & Legatis auditionem dare solebat I. 3. A. Accedunt superbia & fastus, hujus sexui proprii affectus; nam illud media dignitatum, summa e surire cogunt ut Scitae ad Alex. inquit cupiditate immani rerum flagrantem, Inde fortuna fauentius spirante. Laxius licentiusque esse solet accedente praesertim maritorum indulgentia. Hoc nomine notatur a Procopio Theodora in Arcana hist. quod

Novissimum Principatus: summa honorum principum tantum reservanda; feminarumque temperantia di honorum tituli.

quod nihil tantum verita sit, suis pedibus ab viris Illustribus oscen-
la figi, cum antea adoratio Augustæ in more non esset, verum etiã
Persarum aliorumq; Legatos præter memoriam ad lautia admisit,
ac si summa rei Romanæ ipsam adoraret. Quin & toti Senatui
ἡ δὲ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἑαυτῶν magistra ad omne servitium
& indecora obsequia erat. A nemine autem melius, ille hono-
rum pruritus quàm ipso Principe cancellis includi potest. Ele-
ganter laudat Plinius in Trajani aula ipsum Traj. Ex hoc potissi-
mum nomine, dicens: Uxor tua, quàm nihil sibi ex tuâ fortunâ,
nisi gaudium vindicat: eadem quàm modica cultu, quàm parca
comitatu, quàm civilis incessu, mariti hoc opus, qui ita imbu-
it, ita instituit, nam Uxori sufficit obsequij gloria. Sub hac verò
modestia viri quantam debet verecundiam uxor marito, scemina
sibi. Artes autem hic adhibendæ: Tacit. 13. Ann. 5. 3. Specie
pietatis obviata itum est Impotentia Agrippinæ. Removendi quoq;
hic sunt adulescentes, genus hominum. (nostro teste) publico ex-
itio repertū & pænis nunquam satis coercitū. Cura autem enixè
Principi danda est, ne quisquàm præ se, sibi proprijs colatur hono-
ribus, nam præter hunc locum, & alibi Tiberium vehementer in-
doluisse observamus ap. Tacit. de autoritate sibi imminuta. Ita
Neronè & Draſum tam effliſtim coli ægre ferebat, licet de Domo
regnatricæ ortum traherent; qua propter Senatū oratione mo-
nuit, ne quis mobiles adolescentium animos præmaturis honori-
bus extolleret.

paneg. 8.

lib. 4.

Referunt vitæ, Philippum Macedonem iniquo tulisse ani-
mo, quod Demetrium frequentes stiparent Macedones, pulchre
Gunt. lib. 4. inquit.

Scilicet hanc in se Majestas Regia justī
Vim terroris habet, procul prope præsto vel absens
Semper terribilis, semper metuenda suoque
Plena vigore manet, nullique impune premenda
Creditur, & semper cunctis & ubique timetur.

Et profecto sapienter dixit, quisquis sit. Nihil potestas Regum
valet, nisi prius valeat autoritas. Hæc equidem ab illa roboratur,
ut luna

ut Luna à sole lucem accipit. Unde nosſter toties inculcat periculum eſt, privati hominis nomen juxta imo ſupra Principem at-
tollit.

Hæc audita quanquàm abſtruſum, & triſtiſſima quæq; maximè occultantem Tiberium perpulere, ut Druſum filium cum primoribus Civitatis, duabusque Prætoris cohortibus mitteret, nullis ſatis certis mandatis exre conſulturum. &c.

Pannonica Legiones inſeditionem conceſſerat nullis novis cauſis, niſi quod mutatus Princeps licentiam turbarum, & ex Civili bello ſpem præmiorum oſtendebat, occaſio ſeditionum ab intermiſſis ſolitis munijſ militaribus orta eſt, unde diſcordantes inter ſe milites, ductore Percinio in tam fædum facinus præcipites dant, objicientes ſervilem, tot annorum ſine nummis ſinem vulnera, & civitatrices, ſine gloria acceptas: trahi quemque poſt exercitos caſus in peregrinas terras, duram hiemem, exercitam æſtatem, bellum atrox, ſterilem pacem imminere omnibus, Sumerent animos, & ſe in priſtinam vindicarent libertatem. Succurrit huic malo Blæſus hortando culpandoque, ejuſque decernitur filio Legatus, qui offerret poſtulata militum ad Caſarem, His auditis Tiberius movetur valde, eoque magis quò periculoſior ille motus eſſet novo, nec dum ſatis ſtabilito Principatui præſertim ſi vires acquireret eundo, ille debachantium militum furor. Timendi quoq; hæc occaſione erant, quos ex aliorum, honoribus invidia invaſerat, ne hæc occaſione quicquam molirentur. Quapropter hæc animo volvens, altius premit triſtiſſima quæque, ſtatimque Druſum ad componenda hæc turbulenta mittit.

Hoc vulgi mos fert, ſtatim in minus ſecundis turbari, etiam in ijs, quæ nulla ope humana provideri poſſunt. Unde favor ex fortuna pendens, cadere ſolet erga Principes, & difficultas in exigendis Tributis, neruo bellorum non facile expedita oriri ſolet. Hoc autem ut evitetur incommodum ſupprimenda ſunt atrocita, & lapſa impigre reſtauranda Caſar in bello Gallico mentionem facit, LL. in Gallia & quibuſdam in locis receptum; quibus cau-

*Arcan.
novi Prin-
cipatus
cladium
& rerum
adverſarij
diſſimula-
tio.*

tum lib. VI.

C

tum est, ne quis, quod de Republ. rumores & audiciones attulere in vulgus spargat, sed ipsum Senatui revelet. Magistratus autem occultet ea quæ velum postulant, quæ vero ex ulu sunt, communicare, hac ratione attentâ præprimis: Ne ingenia alendis ferendisque rumoribus nata, falsis terreant mentes parum circumspetas, impellantque ad consilia de summè arduis rebus capeffenda. Alex. M. denunciatione mortis cladum enunciatores, terruit.

Cur. VII.

In historia belli Lusitanici similis suppressio de infelici Africana pugna & necè Sebastiani Regis legitur ap. Connestagium. In magna verò detrimentum abire res, si lapsis non prospiciatur. mature, nam illa, anxia taciturnitas, nutrimentum erit malorū. Exēplū in Vitellio patet, qui fractis ad Cremonā suis, cladis nuncios supprimens, dissimulatione importunissima, remedia potius malorum, quàm mala ipsa distulit, de quo noster: Consultanti vires supererant, spesque: sed è contratio læta omnia fingens, ingravescebat malum. Hac occasione laudari merito debent illi, qui rumores illos supprimunt, quibus spe lucri, Principum appetitur vita, cum nihil nefas sit avatitiæ, moribusque improbis nullæ opes satis esse possint. Vulgabatur litteræ in castris, quibus, qui Eumenis caput ad Antigonū detulisset, maxima præmia promittebatur. Eumenes cōvocata cōcione primo agit gratias præfens, quod nullas in ventus sit, qui fædi præmij fidei sacramentum violare voluisset. Subjicitque callidè confictas has, ad periclitandum suorum constantem animum. Hoc vacillantes in fide, deterruit, & in futurum tenaces fidei reddidit.

lib. 2.

*Heliodor
poët.*

III. Hist.

Curr.

Alia Tiberio morum via, sed populum per totannos molliter habitum audebat ad duriora vertere.

Just. XIV.

Indulserat Augustus populo ludos Augustales ita dictos obtemperans Mecænati effuso in amorem Bathylli. Hos turbaverat discordia ex certamine histrionum. Ab illis autem reducendis erat alienus Tiberij civile rebatur misceri voluptatibus vulgi, quavis Augustus fecerit. Parcebat interim Tiberius labori vulgi, metu, ne statim ad duriora ducentem indignatio & odium populi invaderent Romanos.

Lucet

Lucet suo nobis exemplo Carol. V. Imper. qui forma Florentiæ immutata, specioso, ac plausibili libertatis nomine relicto, eandem subiecit Imperio, & mitiora præferens atrocioribus, apud plebem sibi reservavit amorem.

Novissimè Principatus, populum ab antecessoribus molliter ex parte habitum non statim ad duriora verteret.

Addiderat consilium coercendi intra terminum Imperij.

Non inmemor hic est: illius Augusti Tiberius, qui, cum accepisset, Alexandrum annos-natum XXXII. pleraque subegisse, anxius fuit, de materia agendi ad reliquum tempus. Miror inquit, Alexandrum non existimasse majoris esse operæ, Imperium partum constituere bene quam parare. Potius igitur æstimat Tiberius retinere parta in ambigüæ potentiæ Imperio, & initiali dominatu, quia ut acquisita bene tueantur artis opus est. Ovid. Novis enim casus inest, & eo periculosior quo magis Imperij modus excedatur. Est Imperijs suus modus quem si excedis, ruet aut manibus alterius, aut tuis, aut etiam nullis.

Plut. in Apop. Et. Florus.

Pindar. Olymp. od. XIII.

Pulchrè Legati Darij ad Alexand. respice quantum post te reliqueris, intuèrè quantum petas Periculosum & prægrave Imperium difficile est continere, quod capere non possis. Videsne ut navia quæ modum excedunt regi nequeant? nescio an Darius tam multa amiserit, quia nimix opes magnum jacturæ locum faciunt: facilius est quædã vincere quàm tueri. Perbenè quoq; consulit Demaratus Xerxi apud Senec. ubi dissuadet multis oppugnare copijs Græciam. Ob hoc ipsum te Græcia vincet, quia te non capit. Scipio Africanus cum ei tanquam censori lustrum condenti scriba ex publicis tabulis, solenne precationis carmen, quo dij immortales, ut P. R. res meliores amplioresq; fierent, rogabantur, caneret: resp. satis inquit bonæ ac magnæ sunt, itaque precor ut eas perpetuo inolumes velint.

Arcanum novi Principatus se intra Imperij fines continere & firmare, acquisita. Curt. lib. 4.

lib. VI. de benef. c. XXXI.

Valex. Max. lib. 4.

Cæterum Tiberio haud ingratum accidit, turbari res Orientis, ut ea specie Germanicum suctis sibi Legionibus abstraheret novisque Provinciis impositum dolo simul & casibus objectaret. Sed crebris epistolis Tiberius monebat, rediret ac decretum triumphum satis jam eventuum, satis casuum.

C 2

Quis

Quis fuerit Germanicus superius expositum brevibus jam fuit, cui bellicæ artes maximam auctoritatem famamque ap. Romanos conciliaverant; adhæc florentis vir ætatis, & cui favor suorum, sociorumque auxilia frequentissima erant, præprimis miles, cui, ut alibi dicit noster, in pugna oculi ardentes, vesani vultus, furentia ora. Hanc, ut supra dictum, valde timebat Tiberius, & cū absentem artibus sibi sveris circumvenire non posset, variè tamen evertere allaborabat. Consilium itaque capit, & quidem hac in parte summe laudabile, ipsum ab exercitu avocandi, 2. in alias plenas periculi provincias ablegandi. Nam quia res turbarentur orientis, his tranquillandis Germanicum fore aptissimum persuadere volebat senatui, mitterent modo illum Romani, visuri brevi in expedito cuncta fore; latente angue in herba, si ut ipsum novis objectaret periculis. Hæc ubi ex voto non succedunt, ad alia mentem appellit, præsentem desiderat, sub specie militaris honoris, uti commodius interitu adficiat. Unde tot insidias in illum struças Tacitus passim notat, quarum non postremæ sunt: quod curatius ap. Senatum ipsum commendavit, quo eo citius revocaretur domum tanquam emeritus, & triumphalibus honoribus dignus. Tiberio autem ad explenda facinorosae mentis desideria commodus, & opportunus.

*Arcan.
Princip.
specie Le-
gationis bo-
norisq; a-
mare a-
mulos.
Just. lib. 42.
Salust. in
jugurt.
& Tacit.
12. Ann.*

Cum Jasonem perditum vellet Peltas Rex propter insignem periculosamque Regno suo virtutem, denunciata militia in Colchos eum abire jubet: sperans interitum viri, aut ex periculo tam longæ navigationis, aut bello tam profusæ barbarorum licentiæ Micipæ idem fuit consilium, Jugurtam Numidis, quos in Hispaniam mittebat, præfecit. Simile videri potest in Lib. 67. de Sejano, in hoc non erimus fusiores, qui plura vult, consulat Ammian. Mar. cel. lib. X V I. Zonaram, & alios augustæ historiæ scriptores.

Nomen patriæ patris Tiberius à populo sapius ingestum repudiavit, &c.

Ut famam superbiz vitet Tiberius, ab odiosis maxime abstinet se honorum titulis, qui sub hac specie moderati animi favorem Romanorum sibi conciliat. Sequitur in hoc Augustum, qui cuncta discordijs civilibus fessa, nomine Principis sub Imperium accepit

accepit. In simili ludibrio fortunæ adhuc Tiberius occupatus Tacit. 1.
merito abstinet hoc titulo, non nisi de Republica benemeritis pro- An. c. 1.
prio. Quam autem vice versa hæc honorum immoderata sitis
principibus detrimetosa fuerit, reliquis missis, Cæsaris exemplo e-
docetur apud Sueton. Illi equidem occupata Repub.
eversisque inimicis, nihil magis incendebat animum, quam illa
summa enixi cultus. Quapropter non contentus Patriæ patris no-
mine, etiam perpetui dictatoris, Regis Romani, Summi Ponti-
ficis tandem DEi appellationibus, salutare volebat. Hinc
conspirationibus, & fini vitæ suæ præbuit occasionem, factamque
truculentæ sævitiæ expertus est mortem, regnaturus in parta fel-
citate diutius, si in summis ultima non despexisset.

Id quoque morum Tiberij fuit continuare Impe-
ria, ac plerosque ad finem vitæ in iisdem exercitiis, aut
jurisdictionibus habere.

Rationem talis consilij ipse Tiberius suppeditat. Nam quæ-
rentibus amicis cur potestates ac Imperia perpetua fecisset Resp.
Hirundines qui sanguine multo hausto rumpuntur quiescere, re-
centium morsus esse acerrimos, sic novos Magistratus multum san-
guinis ac medullarum aviditate summa haurire; ex veteri prover-
bio: non parit populis Regnum breve. Hanc igitur 1. ob causam
continuari Imperia voluit Tiberius 2. erat, ut illos in Magistrati-
bus constitutos à tot annorum decursu ex lauta fortuna viventes,
sibi conciliaret, meritisque continuis in suis partibus retineret,
quod ipsi & potens & securum reddebat Imperium juxta illud no-
stri: nullum melius Imperii instrumentum, quam boni amici.

Platonis divina Respub. Magistratus semper perpetuos de-
crevit, quo firmitus præstaret. Id moris quoque esse Persis, Ægy-
ptijs, Parthis, Æthiopibus, Turcis, Muscovitis, Polonis, Germanis
Francis, Danis, Svecis, Anglis, Scotis, Hispanis alijsq; exceptis
paucissimis, ex historijs patet. Non disputamus autem hic de Ci-
vitarum certarum moribus diversis. Sed quod in Monarchico sta-
tuilla continuatio Magistratum, præ reliquis obtineat, tantum
con-

*Bodin. lib.
4. de Rep. p.
682.*

*Arcanum
Imperij cõ-
tinuare
Imperia.
Bodin.*

confirmamus, ne subditi cupiditate Imperandi excitentur, ut insigniter sentit magnus Gallorum Bodinus. Ita Curia Parisiorum ordinariam ac perpetuam obtinet potestatem Bodin. teste.

Exemit etiam Drusum Consullem designatum dicenda primo loco sententiae, quod alij civile rebantur, ne ceteris assentiendi necessitas fieret.

Ne arcana consilij sua, statim effundat Tiberius specie civilis ingenii Consuli Druso primū locū dicenda sententiae defert, quo vitare voluit assentatorum & adulatorum studia, qui secundum illud Terentij negant, quod princeps negat, affirmant, quod affirmat. Exprimit hoc genus hominum Tacitus gravi suo dicendi modo: ne sc. Ceteris assentiendi necessitas fieret; quo simul notat per verfos aulae mores, quibus voluntas Principū suprema lex est, quamve strenuē pro viribus promovere student: qui libentius cum fortuna Principis, quam Principe ipso loquuntur, ut noster dicit. Recte igitur cum Cassidoro consentit hic sententia Tiberius: eam scilicet Regalem esse virtutem, celerius necessaria sentire, & tardius in verba prorumpere.

Hist. lib. 1.

*Arcanum
P. in suffra-
giis postre-
mo senten-
tiam dice-
re. 11. d.*

Dio Cass. lib. 57. de Tiberio refert, monens: Principis animum nemini cognitum esse debere, eumque intellectum magnorum esse malorum causam, dissimulatū autem magna commoda parare Claudius in more habebat verba dubia, dubiamque interpretationem recipientia, ubi non erat integrum silere, pronuciare, ne animi sui sententia pateret.

Nec aliter, sensit Imperator Leo filium suum his verbis admonens: Quid factū opus sit cum multis delibera, quae vero agere volueris, cum paucis communica; & ubi optimum ex omnibus consilium ceperis, apud te solum tene, ne adversarijs hoc indicetur, & insidijs eorum appetaris. De Comneno Imperatore Orient. ita legitur ap. Choriatham: Princeps erat si quis alius occulti animi, qui sapientiam in dissimulando positam existimabat, raro admodum quod facturus esset pra se ferebat. Laudatur hoc nomine quoque Carol. v. quod consilia sua non prius explicaret, quam in actum deduceret. Sed hic Tiberij artes susus deducere subtilissimus, reliquas adhuc maximas numero, in curas, commodiore tempore recepturi. Deus secundet studia!

Ad Nobilissimum nec non Doctissimum

Dn. Authorem ac Respon-
dentem, Amicum, Sympatriotam & Fau-
tozem suum pl. honorandum.

A *Bstrusis technis populamq, latentibus hausse*
Tiberij Imperium stamina firma sibi.
Multa sefellerunt multos arcana, Tyrannus
Quis hic emunxit are bonisq, suos.
Hac patuisse Tibi, cara dissertatio prodit,
Cui cantus Tacitus prætulit ipse facem
Ingenij laudo factus, quos indolis ardor
Nobilis exposuit sedulitate Tua
Ille Tui generis Virtutibus optima spondet
Omina, qua expectat spes Patria; illa precor!
honoris & amoris
ergo deproperab.

Præses.

In
TIBERIUM
Generosi
LUCÆ de LINDA

JOHANNES HEINZELMANUS.

C *Autissimi senecta tecta TIBERI*
Acerrimæ maturitatis exemplar:
Profunda Verba, temperata, suspensa,
divina; vultus jussus in recusantis
speciem, serenus, nubilus, repercussus,

Aurisque

Aurisque furda saepe visa nescire;
Mens quæ ruinam commodet supinatis,
oculata, privati loco senatoris.

Pro temporum Reique Publicæ morbo
PRINCEPS repertum sume temperamentum,
Ne pectus ergo devora Tibi soli:

Erumpit aut confunditur nimis pressum

Ne fronte vendibilem loca statum Regni:

Invisibilis ut ut videre transparentes.

Nec blandioribus pate Placentinis:

Turba fenestratæ luant fidem vocum.

Mysterium Tacitus, profana rimarum
plenos facebant. Vox juvat verecunda
cum spe futura occasione arcetur.

Unum os duæ aures à Parente Naturâ
ad hauriendum proma, conda reddendum.

Odia locum perdunt professa vindictæ.

Hoc differis TIBERIO inferens lucem

Generosæ LUCA: debitis dolis iri

Virtutis esse veritatis artisque;
ut sesquii Ulyssæ Principem repræsentes.

Sellis duabus vis sedere prærupto.

Librare præcipis Valentium lumbos,

Momenta rerum, regiis viis ire.

Præi, sequemur, admone Ducum Mentem

oculos & aures in Tuum inclutum pectus,

quod dedit hic liber latenter inscriptus:

ARCANA PRINCIPATUUM REVELATA.

F I N I S.

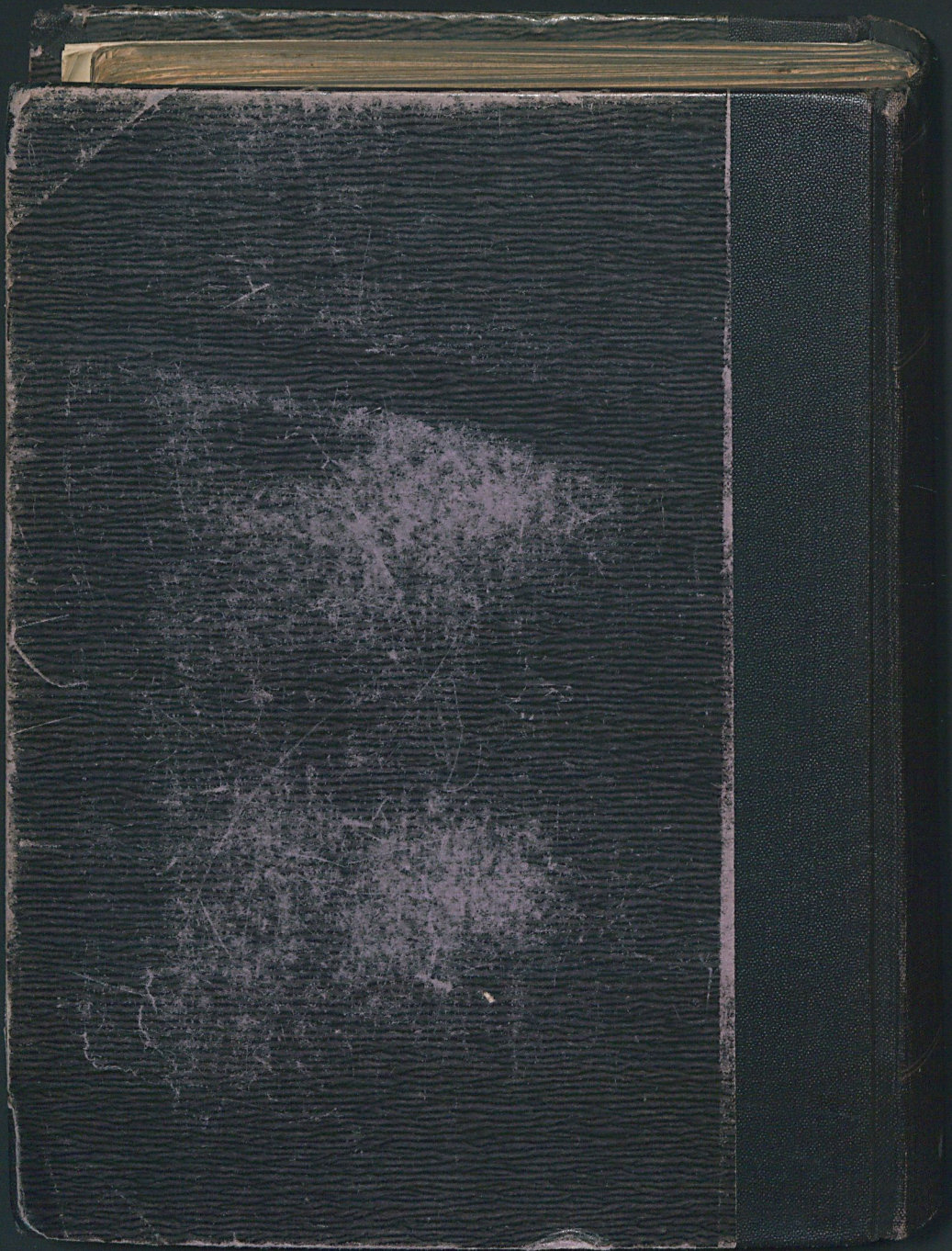
ULB Halle
002 684 632

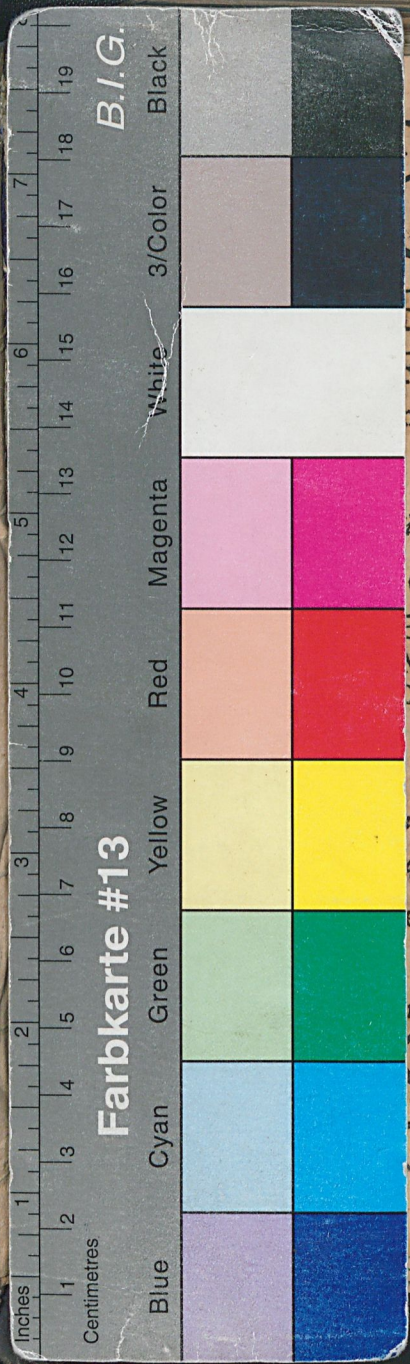
3



V5 17







B.I.G.

Farbkarte #13

18353
8
TIBERII
CIPATUS

1648 8
FIRMANDI
RCANA.

al. Tacit. juncto Svetonio
defumta.

U
iro juvene Clarifs. Dr.

O NEUVENFELDIO,
E FACULTATIS, (QVÆ
M EST) ADJUNCTO
DIGNISSIMO.

à
LINDA, N. P. A. & R.
ini, convivium subjecta.
48. die XXI. August.

TEBERGÆ,
graphica IOHANNIS HAKEN.

